

[Lindholt.]

flyttet en lille smule rundt på skakbrikkerne; og når vi fra fremskridtspartiet har været med hertil, var det i håbet om, at man netop kunne få gennemført de besparelser på de offentlige budgetter, som skal til.

Der er en enkelt ting, som jeg gerne vil fremdrage, og som måske kunne illustrere den — hvad skal vi sige — mistillid, vi må have til regeringens evne og vilje til at gennemføre en virkelig økonomisk sanering i dette land; det er spørgsmålet om udflytningen af vejdirektoratet til Skanderborg. Der ligger et tilbud, hvorefter hele komplekset kunne flyttes ud i nærheden af Tåstrup, og derved kunne man spare 10-15 mill. kr. Det synes man ikke det er ulejligheden værd at overveje; i stedet for skal det hele blot flyttes over til Jylland. Det er en højst ejendommeligt fremgangsmåde, som i hvert fald ikke finder anvendelse i private virksomheder. Men hvad, vi skal jo også hjem på ferie nu.

Ja, det er en meget mærkelig regering, det kan nok siges. Det er fantastisk, at den stadig væk eksisterer, når man tager i betragtning det lidet, den egentlig har udrettet.

Jeg tror, man kan sammenligne regeringen med himlens fugle og markens dyr. Den sår ikke, den høster ikke, og alligevel forbliver den i live.

Christophersen (V):

Jeg skal kun gøre et par enkelte bemærkninger. Først vil jeg sige til hr. Kjeld Olesen, at det undrer mig lidt, at han kan anvende den vending, at venstre og regeringen med en fortrøstning, der grænser til sorgløshed, skulle imødesee de kommende måneders økonomiske udvikling. Det må være gået forbi hr. Kjeld Olesen, at jeg i mit indlæg, ligesom statsministeren senere i sit, tværtimod understregede, at vi i de kommende måneder vil blive stillet i en uhyre vanskelig økonomisk situation, som vil kræve, at vi arbejder videre med den økonomiske saneringspolitik; jeg understregede endda, at vi befandt os ved starten hertil. Så der er ikke nogen uenighed mellem hr. Kjeld Olesen og venstre i vurderingen af de krav og de udfordringer, vi er stillet over for. Lad os håbe, at der heller ikke bliver uoverensstemmelser om, hvilke midler der så bør anvendes.

Til hr. Lindholt vil jeg blot sige, at hr.

Lindholt kan være ganske fortrøstningsfuld: når venstre har forpligtet sig på besparelser af en samlet størrelsesorden på 5 mia. kr., står vi naturligvis ved det, på samme måde som regeringen og venstre naturligvis står ved det forslag til en indkomstskattereform; der er fremlagt.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Ib Nørlund. Jeg skal ikke kritisere eller blande mig i, at der blandt de unge er mange, der interesserer sig for marxistiske studier. Det er deres sag. Og den uenighed, der kunne være mellem dem og mig om de rette samfundsteorier og den rette vej at bringe samfundet fremad, er en ideologisk diskussion, som vi byder velkommen, og som vi ikke er bange for at føre.

Hvad der undrer mig — og det var det, jeg fremhævede — er, at denne interesse hos de unge for marxisme giver sig udslag i en tilslutning til et parti, der som Danmarks kommunistiske parti er et autoritært parti, ideologisk, organisatorisk og i sin holdning til udenrigspolitikken. Det er det, der undrer mig, og det er sådan set det, jeg finder slående i den udvikling, der er sket i de senere år.

Dernæst vil jeg gøre nogle bemærkninger til statsministeren, som jo ikke for ingenting er tidligere skolemand. Jeg måtte finde mig i nogle tilrettevisninger. Jeg forstod, at mine danske stile på det sidste ikke helt havde levet op til statsministerens forventninger, og i dag havde jeg endda tilladt mig at kritisere en aftale med fremskridtspartiet, for der forelå aldeles ikke nogen aftale, det var 5 partier, som var blevet enige om noget. Jeg kan ærligt talt ikke rigtig tage alvorligt, at der pludselig skulle være blevet en forskel mellem venstre og regeringen.

Men så sagde statsministeren videre: der er ingen aftale, for det, der er tale om, er jo, at det er regeringens egne forslag om besparelser på 5 mia. kr. og om nedsættelse af statsindkomstskatten med et stort beløb, det er regeringens egne forslag, og derfor er der ingen aftale.

Jeg erkender lige ud, at de forslag, som er omtalt i tillægsbetænkningen, er regeringens egne forslag. Men det springende punkt er for det første, at hvis det nu under forhandlingerne viser sig i sommerens løb, at der